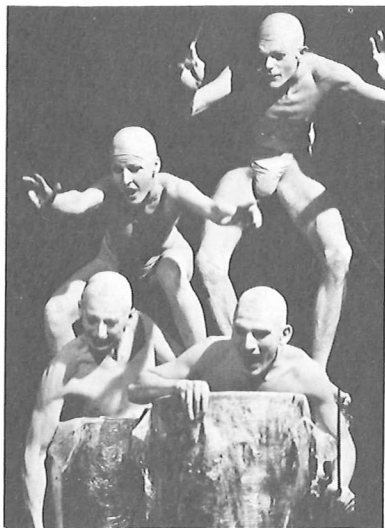

Ze ondervinden dat hun lichaam een prachtig instrument is, waar je veel boeiende en leuke dingen mee aankan. Met z'n tweeën breid je de mogelijkheden uit, maar conflicten blijven dan ook niet uit. Een prachtige creatie van Jan Ruts, oprichter van en lesgever aan de Antwerpse Mimestudio.

Piramide op de Punt

Bewegingstheater en Altar Danstheater

Er staan in België nog een aantal dansvernieuwende projecten op stapel. Zo richtte Aimé de Lignière, choreograaf bij het Ballet van Vlaanderen, in augustus '82 het *Bewegingstheater* op. In het Ballet van Vlaanderen moest hij zich, omwille van het repertoire en omwille van het publiek, binnen bepaalde perken houden. Hij voelde er zich alleszins gelimiteerd in zijn creatieve mogelijkheden en wilde wat nieuws. In het stuk dat hij nu op touw zet, *Beautiful*, treden vijf dansers (gerecruteerd uit het Ballet van Vlaanderen) en vier acteurs op. De tekst werd geschreven door Ingrid van der Veken en de muziek gaat van klassiek tot punk. Het feit met professionelen te werken is voor de Lignière wél belangrijk.

Suzane Visser en Brigitte Trossaert uit Gent volgden Min Tanaka tot in Japan om zich in zijn leer, uitgewerkt in zijn 'Body Weather Laboratory', te laten inwijden. Zij geven nu her en der in Vlaanderen initiatiecurssussen, maar op eigen werk moeten we nog wel even wachten. Rond de Lege Ruimte in Brugge werd Altar Danstheater opgericht en een eerste werk staat op til. De groep wil een expressieve, ietwat ruwe stijl opbouwen.

De dansante uitdaging uit het buitenland, is nog niet beantwoord, maar het is wel met spanning uitkijken of er een antwoord komt en hoe het dan zal klinken.

Katie Verstockt

Anne Teresa De Keersmaecker over de grenzen

Met *Fase, four movements on the music of Steve Reich* hebben Anne Teresa De Keersmaecker en Michele Anne De Mey voor een eerste Belgisch hoogtepunt gezorgd in de jonge 'moderne dans'-beweging. Het verbazend hoog aantal toeschouwers in alle grote en kleine steden van het land was er een gevolg van.

Uitnodigingen voor het buitenland bleven niet uit. *Fase* werd ondertussen vele malen in Nederland gedanst en was ook de enige Belgische vertegenwoordiger op het voorname Dance Umbrella-festival (Londen, november 1982). Hoe reageerde de Nederlandse en Engelse pers? Is Anne Teresa De Keersmaecker eenoog in 't land der blinden of is *Fase* meteen een produktie van internationaal niveau?

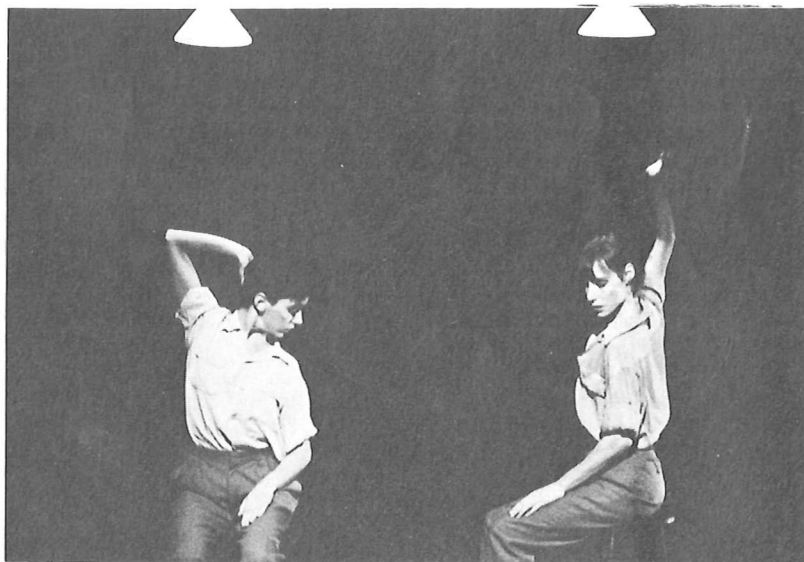
Luuk Utrecht (De Volkskrant) vindt het Brusselse dansduo 'een belofte voor de toekomst' en Arnold Verplanck (Brabants Dagblad) spreekt over 'een grote verrassing: ongeveer vijf kwartier lang verbluffen zij het publiek met hun hoge tempo, hun energie en uithoudingsvermogen, hun geweldige vitaliteit en perfecte timing.' Onder de hoofding 'De beweging treffend verbeeld', gebruikt Isabelle Lanz (De Waarheid) 'dynamisch' en 'fascinerend' als adjectieven. Jan Baart (Haarlems Dagblad) noemt De Keersmaecker een 'opmerkelijke choreografe' die 'ondanks haar jonge jaren een heel persoonlijke visie biedt met een voor deze dans opmerkelijke, sterk emotionele en vaak dramatische geladenheid.' Ine Rietstap (NRC Handelsblad) tenslotte noteerde als het opvallendste in deze produktie 'niet zozeer de choreografische vindingrijkheid of variatie

maar de enorme drift en het tempo waarmee de danseressen tewerk gingen. Hun enorme zelfverzekerde en schijnbaar onuitputtelijke en toch uitermate knap beheerste energie-uitbarstingen werkten meeslepend en brachten het publiek tot bravogeroep en luid applaus.'

In de Britse pers valt vooral een recensie uit The Scotsman op. Het is waarschijnlijk de enige ongenueanceerde negatieve kritiek die tot nog toe over *Fase* gepubliceerd werd. Geoffrey Baskerville meldt dat hij 'na 80 minuten durende herhalingen kwaad begon te worden op de arrogantie waarmee de danseressen een beperkte mechanische waarneming tot het niveau van een artistiek standpunt willen verheffen en bovendien van het publiek verlangen dat het dat langer dan een uur duldt.'

John Percival (The Times) heeft wél een goede voorstelling gezien. *Fase* vergt volgens hem heel veel van de toeschouwersaandacht, maar de beloning is evenredig. Wat hem vooral bijblijft is de volgehouden kracht van de bewegingen. 'De beweging wordt nooit mechanisch dankzij de bravoure waarmee de ritmes zolang aangehouden en zo subtiel gewijzigd worden.' Tot slot is er het toonaangevende Time Out waarin Jan Murray de Amerikaanse danser David Gordon aanhaalt. Volgens Gordon is Anne Teresa De Keersmaecker op het vasteland de meest beloftevolle choreografe in de 'minimal dance'. En Time Out voegt eraan toe: 'Ze is nauwelijks 21, komt uit België, is niet beïnvloed door de beruchte Maurice Béjart, wat een verdienste mag heten.'

T.V.R.

Anne Teresa De Keersmaecker — Foto Cor Hageman